

вого середовища. Професійне забезпечення розвитку національної економіки формується та модифікується завдяки навчальним закладам, які першими реагують на запити зовнішнього економічного середовища щодо актуалізації знань, компетенцій, навичок спеціалістів, затребуваних ринком праці. У сучасній вищій школі спостерігається зміна парадигми навчання, тобто заміна стандартних уявлень, системи обґрунтованих понять, думок щодо організації формального навчального процесу на користь розробки нової системи правил, механізмів для формування якісно іншого типу мислення у майбутніх фахівців.

Кардинальним перетворенням сучасного навчального процесу в порівнянні з традиційною його організацією є забезпечення співучасті студентів у розвитку галузі освіти. Це часткове делегування повноважень та обов'язків, контролю їх виконання до студентів, що підвищує рівень їх відповідальності та сприяє вмотивованості навчання. Об'єктивною основою інноваційної форми навчання є відтворення нових правил, вставлення регуляторів, які відповідають логіці інформаційної парадигми розвитку суспільства та економіки, що характеризує глибинніший характер трансформацій із забезпеченням їх сприйнятливості та поширення. У навчальному середовищі студенти залучаються до розробки інтегрованих інноваційних програм, як платформи для генерації та апробації проектів, рішень, ідей, що задовольняють не лише потребу в отриманні нових знань, але й розширення професійних компетенцій, їх реалізацію, задоволення креативного мислення, амбіційності і схильності молодих спеціалістів до експериментів. Досягається гармонійності в організації навчального середовища через наочність місця окремого студента та студентської групи в розвитку вищої школи та освіти, налаштовуючи на продуктивний зворотний зв'язок у його горизонтальній і вертикальній ієрархії. Співучасть студентів у запровадженні правил і регуляторів сприяє уникненню хронічних конфліктів між локальною групою (студентство) та глобальним осередком (навчальне середовище), визначаючи рівень їх повноважень і ступінь відповідальності без асиметрії у правах й обов'язках. За такої організації навчального процесу правила не здаються студентам алогічними та налаштовують їх на адаптацію до нових вимог, продиктованих об'єктивністю розвитку сучасного світу, основою чого є планетарне інформаційне суспільство зі складним мультимедійним підґрунтям суспільно-економічних відносин.

Ключовими характеристиками інноваційності навчального процесу є: деструктивність традиційного; чутливість нового; ефективне оперування потенціалом і ресурсами; передбачення потреб зовнішнього середовища. Деструктивність традиційного максимально розкриває креативність молодих фахівців, закладаючи основу майбутніх якісних перетворень. Чутливість нового сприяє запозиченню нововведень, розробок, інновацій відповідно до тенденцій розвитку суспільства та економіки. Ефективне оперування потенціалом і ресурсами передбачає отримання максимального ефекта від використання доступних можливостей та їх відтворення у нових знаннях і компетенціях. Передбачення потреб зовнішнього середовища уможливорює формування простих рішень для складних проблем сучасності.

Таким чином, конкурентоспроможність молодого фахівця досягається через зміну традиційної парадигми, що закріплює місце та роль вищої школи у становленні інформаційної економіки та інноваційно-орієнтованого суспільства.

*Бровченко В.А.,
асистент кафедри маркетингу*

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ НА ПРИКЛАДІ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ З МАРКЕТИНГУ

На сучасному етапі все більше уваги приділяється пошуку перспективних підходів до вирішення проблеми гуманізації процесу викладання, стимулювання пізнавальної активності студентів, накопиченню досвіду їхньої творчої діяльності. У реалізації цього складного процесу важлива роль належить мистецтву, що допомагає студентам глибше пізнати себе, свій внутрішній світ, спонукає до самовдосконалення. Метою державної Національної програми «Освіта» («Україна ХХІ ст.») є виведення освіти в Україні на рівень розвинутих країн світу, що можливо лише за умов відходу від авторитарної педагогіки і впровадження сучасних технологій. Саме цим зумовлена на даному етапі увага викладачів до інновацій.

Термін «інновація» означає оновлення процесу навчання, який спирається на внутрішні фактори. Запозичення цього терміну пов'язане із бажанням виділити мотиваційний бік навчання, відмежуватись від «переможних методик», які за короткий час повинні дати максимальний ефект незалежно від особливостей групи та окремих студентів, їхніх бажань і здібностей.

Поняття «технологія» виникло у світовій педагогіці як протиставлення існуючому поняттю «метод». Недолік методу полягає в його негнучкості та статистичності. «Інноваційні технології» – це цілеспрямований системний набір прийомів, засобів організації навчальної діяльності, що охоплює весь процес навчання від визначення мети до одержання результатів. Система ґрунтується на внутрішніх умовах навчання, тому «педагогічні технології» пов'язані з ідеями та досвідом психології, соціології, кібернетики. Останнім часом особлива увага приділяється розвитку творчих здібностей студентів. Найпоширенішим є когнітивний і гуманістичний підходи. Прибічники когнітивного підходу вважають головним у навчанні розвиток мислення та пам'яті студентів, інтелектуальних умінь, як ось: абстрагування, аналіз, синтез, класифікація, узагальнення, оцінювання, теоретичні міркування (які дають можливість розв'язати висунуту проблему).

Послідовники гуманістичного підходу опираються на «Я-концепцію» і відстоюють право студентів самостійно обирати тему, формувати власні проблеми, заглиблюватись у суб'єктивний досвід і прогнозувати його наслідки. Згідно з таким підходом змінюється зміст навчання, програма складається відповідно до потреб та інтересів студентів: навчальний процес структурується на солідарній основі: викладач виконує роль консультанта, а не контролера; бали виставляються лише за бажанням студентів, постійно існує вибір пізнавальної альтернативи, а сутність навчання зводиться до накопичення досвіду.

Тяжко довести перевагу або ефективність того чи того підходу, стилю, методу, тому нормальним є наявність плюралізму в підході до нових технологій. На відміну від звичайних (традиційних) пар, метою яких є оволодіння знаннями, вміннями та навичками, нестандартний семінар (лекція) найповніше враховує інтереси, нахили, здібності кожного студента. У ньому поєдналися елементи традиційних пар – сприймання нового матеріалу, засвоєння, осмислення, узагальнення, але у незвичайних формах!

*Булкот Г.В., к.е.н.,
доцент кафедри аудиту*

ОСОБЛИВОСТІ НАБУТТЯ СТУДЕНТАМИ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ

Основною категорією студентоцентризму навчання є компетентності навчання. На сьогоднішній 2016 рік цей термін є ключовим у просторі вищої освіти. У загальному розумінні компетентності являють собою динамічне поєднання знань, навичок, умінь і здатностей. Розвиток компетентностей є метою освітніх програм у ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана». Компетентності формуються в різних навчальних дисциплінах, наприклад вибіркова дисципліна «Внутрішньогосподарський контроль», і оцінюються на різних етапах. Як відомо, існують такі загальні компетентності за проектом ЄС Тюнінг з точки зору студентів: здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; здатність застосування знання в практичних ситуаціях; здатність планувати та управляти часом; здатність спілкуватися рідною мовою як усно, так письмово; здатність спілкуватися другою мовою; навички використання інформаційних і комунікаційних технологій; здатність проведення досліджень на відповідному рівні; здатність вчитися і бути сучасно навченим; здатність бути критичним і самокритичним; здатність приймати обґрунтовані рішення; цінування і повага різноманітності та мультикультурності і інше.

Вивчення дисципліни «Внутрішньогосподарський контроль» ґрунтується на використанні інноваційних навчальних технологій. Після освоєння дисципліни «Внутрішньогосподарський контроль» з точки зору викладача студент має набуті такі компетенції: 1) критично мислити і генерувати креативні ідеї та вирішувати важливі проблеми на інноваційній основі щодо організації внутрішньогосподарського контролю на підприємствах; 2) розуміти здатність до організації і планування; 3) уміти застосовувати знання на практиці; 4) уміти розв'язувати проблеми і приймати рішення із застосуванням креативного підходу; 5) розуміти здатність до критики та самокритики, самонавчання й інше. Таким чином, студенти 4 курсу обліково-економічного факультету визначають такі основні компетентності: 1) здатність до аналізу і синтезу; 2) здатність до навчання; 3) розв'язання проблем; 4) здатність застосовувати знання на практиці; 5) здатність пристосовуватись до нових ситуацій; 6) турбота про якість; 7) навички управління інформацією; 8) здатність працювати самостійно; 9) робота в групі; 10) здатність до організації і планування. Для того, щоб термін «студентоцентризм» не залишався теорією, а упевнено реалізовувався на практиці на кафедрі аудиту потрібно використовувати нові підходи до навчання, в яких увага ак-